

عنوان مقاله:

مقایسه کارآیی دو روش کیفی پهنه‌بندی خطر بیابانزایی در منطقه بیابانی نیاتک سیستان

محل انتشار:

ششمین همایش ملی علوم و مهندسی آبخیزداری ایران (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

سید محمود حسینی - دانش آموخته کارشناسی ارشد بیابان زدایی

محمدرضا اختصاصی - دانشیار دانشکده منابع طبیعی و کویرزدایی دانشگاه یزد

سید احمد حجتی - دانشجوی کارشناسی ارشد مرتعداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارسنجان

خلاصه مقاله:

در این تحقیق از دو روش ذیل برای ارزیابی وضعیت فعلی بیابانزایی در منطقه نیاتک سیستان استفاده شد. 1- روش طبقه‌بندی نوع و شدت بیابانزایی در ایران ICD اختصاصی- مهاجری، 1375 روش بسط یافته طبقه‌بندی نوع و شدت بیابانزایی در ایران (اختصاصی- احمدی 1382 در این مطالعه ابتدا روشهای مذکور مورد بررسی قرار گرفت و اصلاحات لازم در شاخصها و عوامل مورد بررسی در این روش انجام شد. سپس نقشه واحدهای کاری منطقه مورد مطالعه به روش ژئومرفولوژی تهیه شد که این نقشه دارای 8 واحدکاری میباشد. در مرحله بعد نوع کاربری هر واحدکاری نیز تعیین گردید. در نهایت ارزیابی وضعیت فعلی بیابان- زایی بر اساس این دو روش در منطقه مورد مطالعه انجام شد

کلمات کلیدی:

شدت بیابانزایی، محیط بیابانی و شاخص بیابانزایی، واحدکاری، روش FAO-UNEP، روش ICD

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/87678>

